No. 2984 Woensdag 14 Sept. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

MEN BAANT ZICH MET GEWELD EEN DOORTOCHT DOOR DE GELE RIVIER. De paarden veroorzaken de Japanezen grote moeilijkheden bij het kruisen van de rivieren in China, waar geen bruggen zijn. Hier ziet U de moeilijkheden met de paarden bij het oversteken van de Gele rivier.

De Tweede Suppletoire Begroting

Bij de Staten is dezer dagen ingediend de 2de en laatste Suppletoire begroting voor het jaar 1938.

Wij hebben indertijd bij de vorige begrotingen die dit jaar behandeld zijn, meer kritiek daarop moeten geven als ons zelf lief was. Maar we zijn blij van deze begroting te kunnen schrijven „eind goed alles goed". Er zijn heel wat posten in deze laatste suppletoire opgenomen, die wij zien als heilzame verbeteringen, van het gehele begrotingsontwerp 1938.

Aan de toelichting ontlenen we:

De viering van het regeringsjubileum is wel heel groots geweest en daarom zien we in deze begroting dat er over de verschillende eilanden nog 17.500 is moet worden toegevoegd.

Bonaire.

Tot bijzondere verheugenis stemt ons, dat voor Bonaire, voor het verlenen van voorschotten voor het beplanten, herbeplanten enz. van gronden, zomede het gratis verstrekken van aloeplantjes aan kleine landbouwers een bedrag van *f* 17.500 wordt nodig geacht. Hiermede zal een nieuw areaal van 150 Hectare in cultuur kunnen worden gebracht. Bovendien worden ruim *f* 30.000 aangevraagd voor landbouwmachines op de Bovenwinden, benevens voor voorschotten aan landbouw en visserij op Curaçao en Bonaire.

Ook is op Bonaire de parkietenplaag ter hand genomen.

Volkshuisvesting.

Onder artikel 17 lezen wij, dat het Bestuur gemeend heeft het krediet uitgetrokken voor voorschot aan de Afdeling Volkshuisvesting van de R.K. Volksbond te moeten verhogen met veertigduizend gulden, waarmede aan de wens van de Afdelingen in het Voorlopig verslag op de begroting voor 1939 geuit, wordt tegemoetgekomen. Aangetekend moge worden, dat het in de bedoeling ligt bij suppletoire begroting voor 1939 een krediet van *f* 100.000 ter beschikbaarstelling aan genoemde afdeling van de Bond aan te vragen voor de bouw van arbeiderswoningen.

Over de wereldtentoonstelling in New York lezen wij, dat zoals reeds in de Memorie van toelichting en de Memorie van Antwoord op de begroting voor het dienstjaar 1939 werd medegedeeld, toen nog niet met zekerheid bekend was welk bedrag in totaal benodigd zou zijn om Nederland en zijn Overzese Gewesten op waardige wijze te doen deelnemen aan de in 1939 te New York te houden wereldtentoonstelling.

Bij het voorlopig algemeen plan werd rekening gehouden met een bedrag van *f* 1.350.000,— aan vermoedelijk beschikbare middelen waarvan *f* 750.000,— door verschillende delen van het Koninkrijk ter beschikking zouden worden gesteld en de rest door particulieren uit het bedrijfsleven.

Al spoedig bleek, dat de raming bij toch nog bescheiden opzet tenminste op *f* 1.8 millioen diende te worden gesteld. De hoge arbeidslonen en materiaalprijzen, de hoge levensstandaard in de Verenigde Staten en de strenge eisen, welke het tentoonstellingsbestuur aan uit- en inwendige verzorging der inzendingen stelt, zijn zo vele oorzaken, dat de aanvankelijke begroting ondeugdelijk bleek.

Afzien van deelname kwam hoogst ongewenst voor, waarom de Nederlandse regering ten slotte besloot de Rijkssubsidie te verdubbelen, welke geste door Ned. Indië gevolgd werd. Ook Suriname verhoogde zijn bijdrage. Naar de mening van het Bestuur mag Curaçao met zijn ongetwijfeld grote belangen in Amerika niet achterblijven, waarom wordt voorgesteld de voorlopige *f* 20.000,— gestelde bijdrage in de kosten van deelneming te verhogen, met *f* 25.000,— en te brengen op *f* 45.000,— het bedrag waarvoor Suriname eveneens deelneemt.

Uitbreidingsplan.

In deze begroting lezen we verder van een uitbreidingsplan voor Willemstad, wat in een lang gewenste oplossing zal voorzien.

Het voor het vaststellen van een zodanig plan benodigde materiaal, volledige kaarten voor de bebouwing in de stad en omgeving, ontbreekt ten enenmale. Teneinde in dit gebrek te voorzien, en overwegende dat opmetingen langs terrestrisce weg geruime tijd zullen vorderen, voorts de gelegenheid aangrijpende, dat de K.L.M. tijdelijk beschikt over een goed geoutilleerd opnemingsvliegtuig, heeft het Bestuur aan de maatschappij opdracht gegeven tot het uit de lucht fotograferen van de stad en en hare omgeving en tot het vervaardigen van kaarten met behulp van de opgenomen fotografieën. **Langs deze weg kan reeds op het einde van het jaar beschikt worden over fotokaarten van het** gebied en wederom een jaar later over topografische kaarten. De totale kosten hiervoor bedragen rond *f* 27.000,—.

Zodra het benodigde kaartenmateriaal zal zijn verkregen, zullen door het Bestuur bij de Staten gelden worden aangevraagd voor het doen opstellen van het stadsuitbreidingsplan met behulp van daarin ervaren deskundigen. Het ligt in het voornemen over enige tijd met dergelijke plannen voor Aruba te komen.

Het sportpark.

We hebben al meermalen vroeger een lans gebroken voor meer daadwerkelijke hulp ter bevordering der Sport, en de aanschaffing van een sportpark. De C.B.L.O. is me haar Fortuna aandelen onmogelijk in staat om in de momentele nijpende behoefte te voorzien.

We vinden gelukkig in deze begroting het begin van die hoog nodige hulp. We lezen aldus:

Teneinde de C.B.L.O. in staat te stellen uitvoering te geven aan zijne plannen tot oprichting van een sportpark, stelt het Bestuur voor deze Bond de beschikking te geven over een gedeelte der terreinen aan het Rifwater, nadat deze grond door de zorg van het Gouvernement bouwrijp is gemaakt. Voor dit doel wordt nodig geacht *f* 75.000,—, waarvan *f* 50.000,— voor graafwerk, *f* 20.000,— voor toegangswegen en *f* 5.000,— voor afrastering.

Nieuwbouw.

Voorts wordt aangevraagd *f* 2500,— voor een nieuwe poliklieniek om die in de Niewindtstraat te vervangen. *f* 2140,— voor uitbreiding van de Julianaschool op Aruba met twee klassen. *f* 3.500,— voor een speelplaats voor de Prins Bernhardschool te St. Nicolaas. *f* 9800,— voor kantoorgebouw Openbare Werken op Aruba. *f* 8000,— voor uitbreiding domeingrond op St. Eustatius. *f* 9.350,— voor de bouw van een nieuwe openbare school te Philipsburg op St. Maarten.

Gezondheidsdienst.

De gezondheidsdienst die bij vroegere begrotingen o.i. niet die zorg had, welke gezien de toename der bevolking nodig is wordt door de wijzigingen in die huidige begroting thans ook minder stiefmoederlijk behandeld.

We lezen van een krachtiger bestrijding van de T.B.C. waarvoor *f* 3000 wordt aangevraagd en verder dat op Curaçao het aantal verpleegdagen van zieken en ouden van dagen over het eerste halfjaar van 1938 37.330 tegen 31.181 over het eerste halfjaar van 1937 bedroeg of een stijging van plus minus twintig procent. Deze stijging brengt vanzelfsprekend ook met zich mede stijging van andere kosten als die voor geneesmiddelen, operaties, roentgenopnamen enz. enz. Om deze kosten te bestrijden vraagt men een bedrag van *f* 33.000,— aan, waarbij voor Curaçao rekening is gehouden met de te betalen vergoeding aan t' St. Elisabethsgasthuis voor het gebruik van diverse moderne instrumenten als lachgasapparaat, electrocardiograaf, diathermieapparaat enz., hetwelk de behandeling der zieken zeer ten goede komt, zomede met een waarschijnlijk in het vierde kwartaal van dit jaar in werking te treden verhoging van de vergoeding voor gouvernementspatiënten, welke uit billijkheidsoverwegingen aan gemeld gasthuis is toegezegd.

Voor Bonaire vraagt men met het oog op de hogere onkosten vierduizend gulden aan.

Het nieuwe departement van Sociaal Economische Zaken brengt zoals begrijpelijk ook zijn nieuwe zorgen mee.

De laatste tijd wisten we om het verschil in brievenhoofd en ondertekening niet juist meer hoe de eigenlijke naam was van het departement.

We zien echter thans in de officiele stukken aan de Staten, dat de naam is „Afdeling Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken."

We lezen daarbij verder, dat de inwerkingtreding van de Ongevallenregeling 1936 per 1 Juli van dit jaar natuurlijk uitgaven met zich medebracht, aangezien reeds thans kosten dienen te worden gemaakt, t.w. voor geneeskundige behandeling ziekenhuizen, ziekengeld, renten enz. De premiën echter zullen eerst in 1939 worden ontvangen. In verband met dit laatste zal bij suppletoire begroting 1939 onder de middelen een hoofd ter verantwoording der ontvangsten hiervoor worden voorgesteld. Hoewel het nodige cijfermateriaal om een juiste schatting der uitgaven tot stand te brengen ontbreekt, wordt een bedrag van *f* 25.00,— voor 1938 voldoende geacht.

In totaal worden bij deze suppletoire begroting nieuwe kredieten aangevraagd ten belope van *f* 517,764,—. Van dit bedrag dient te worden afgetrokken wegens vermindering en afgevoerde werken, *f* 63.032,—, zodat het eindcijfer der begroting verhoogd wordt met *f* 454.732 en gebracht op *f* 9.825.543,—.

Ter dekking der meerdere uitgaven kan, naar thans kan worden becijferd, de raming der middelen worden verhoogd en wel met een bedrag van *f* 460.000,— zodat de geraamde uitgaven gedekt zijn.

Het totaal van de raming der middelen en inkomsten wordt als volg:

Het totaal van de raming der middelen len en inkomsten wordt als volgt:

A. Belastingen	*f* 6.797.7000,—.
B. Inkomsten van onderscheiden aard	*f* 3.040.337,—.
Totaal	*f* 9.838.037,—.

Pius XI waakt en strijdt

door

PATER MUCKERMANN S.J.

Het is jammer dat de toespraken van den H. Vader zelden onverkort in de pers kunnen worden weergegeven. Terecht zorgen de correspondenten dan ook vooral, de meest wezenlijke gedachten er uit te halen. Technisch is dat niet gemakkelijk, want altijd gaan daarbij hoogst gewichtige punten verloren. Toen de H. Vader b.v. op 28 Juli opnieuw sprak over het overdreven nationalisme en het racisme en het steeds meer aan de dag tredende separatisme, verscheen dit in de pers veelal onder demagogische slagzinnen. Men krijgt de indruk, dat de H. Vader zich als een grijze athleet beschikbaar heeft gesteld, om een boksmatch aan te gaan met de dictatoren.

In werkelijkheid droegen de woorden van den H. Vader niet alleen het stempel van grote ernst, maar ook van antieke helderheid. De jonge studenten van het Pauselijke College van Propaganda hebben zulks dit jaar goed begrepen. De aanblik van meer dan 200 leerlingen, die tot 37 verschillende naties behoren, moet op zich reeds iets ontroerends hebben. Juist deze rede vormde een volkomen eenheid met de muziek van het feest. Bovendien was er nog een subliemere muziek ontstaan door de ontmoeting van den grijzen H. Vader met een uitverkoren keurtroepje van de Katholieke Jeugd uit alle volkeren, de sublieme muziek van een geestelijke jeugd, die boven de ouderdom staat.

Wij vermelden dit, opdat men begrijpen zal hoe groot de vredeswil van den Paus is, en met welke verhevenheid de Kerk kwesties behandelt, die in de overige wereld bijna altijd met bajonetten worden uitgevochten. Men zal ook bij deze toespraak merken, hoe groot het streven is, om recht te doen wedervaren aan de gevoelens en de waarden van de mensheid. Pius XI gaat te werk als een geleerde, en zet eerst heel positief uiteen wat men onder separatisme verstaat. De Paus gebruikt hier een vergelijking, die ieder kan begrijpen. De eenheid van het menselijke geslacht verhoudt zich tot de veelheid der naties, als het grondmotief in een grote muziekale compositie, welk motief in verschillende variaties en telkens weer terugkeert.

De H. Vader wees ook op de universele ideeën, die bij de denkers van het Avondblad tientallen eeuwen een grote rol hebben gespeeld. Deze leer betekent, dat in alle mensen en in alle volkeren onveranderlijke wezensstrekken van de natuur te vinden zijn, maar dat de menselijke natuur zelf — die allen gemeen is — op verschillende wijzen concreet bestaat. Wanneer een Chinees een Europeaan ontmoet, dan staan hier twee zeer verschillende wezens tegenover elkaar, en zij begrijpen elkanders taal niet eens. Toch dragen beiden dezelfde trekken van de mensen op hun gelaat en beiden hebben de mogelijkheid met elkaar in contact te treden, en wel op grond van de gemeenschappelijke menselijke natuur, die in beider gestalte te vinden is. De H. Vader is er niet tegen, dat men over verschillende rassen spreekt — daar die werkelijk bestaan — en ook niet, dat er verschillende naties zijn met een speciale werktaak. Maar men moet het onderscheid tussen de verschillende rassen en naties niet zo formuleren, dat het gemeenschappelijke — dat er toch ook te vinden is — daarbij verloren gaat. De H. Vader keert zich vooral tegen het separatisme, dat afgronden teweeg brengt tussen rassen en naties. Zolang alle mensen van een mensenpaar afstamtuur bezitten, mag het wezenlijke onderscheid nooit zo scherp aangeduid worden, dat het ene ras aan het andere de door de mensennatuur gegeven rechten en vrijheden ontzegt.

In de heidense tijden was het zo, dat iedere Griek een vreemdeling als barbaar betitelde en hem geen menselijke rechten toestond. In het oude Rome was het zo, dat een slaaf niet als een mens, maar als een zaak beschouwd werd.

Het christendom heeft eerst de nadruk gelegd op de eenheid van het menselijke geslacht. God is de Vader van **alle** mensen, Christus is de Verlosser van **alle** mensen, de H. Geest is de trooster van **alle** mensen.

Wie het historische feit loochent, dat alle mensen van een menspaar afstammen, wie verder de ene menselijke natuur in vele wezenlijke gescheiden naturen wil splitsen, die weet geen weg met de dogma's van erfzonde en verlossing, die verwoest de grondslagen van het christendom.

Het is begrijpelijk, dat de H. Vader het Italiaanse volk er vooral voor waarschuwt, geen racisme te volgen, dat in deze zin separatisme is. Van Italiaanse zijde heeft men hierop geantwoord en men heeft getracht de vrees van den H. Vader te verdoezelen. Men verklaart, dat fascistische professoren in het bewuste manifest uitdrukkelijk verklaard hebben, dat het ras als iets zuiver biologisch beschouwd wordt. Zeker, maar dan volgt er toch weer een zin, waarin te lezen staat, dat er in de toekomst een speciaal Italiaans ras moet zijn. Wij moeten zeggen, óf het een, óf het ander...

Of het ras is voor U een biologische categorie, en dan zijn er in het Italiaanse volk vele rassen en erfelijke lijnen. En geen enkele bioloog zal het in zijn hoofd halen, om dan over een Italiaans ras te spreken.

Of er wordt vooropgesteld, dat er een Italiaans ras is, en dan kan het ras geen biologische categorie meer zijn. Er heerst dus minstens verwarring, en in deze onopgehelderde zone staan voortdurend vooraanstaande vertegenwoordigers van de nationaal socialistische rassenleer op, om Italië in hun geest te beinvloeden.

Is de waarschuwing van Pius XI dan niet rechtvaardig? Heeft Hij niet de plicht, vanaf het begin reeds zich te verzetten? Het gaat hier niet alleen om de Italiaanse natie, maar meer nog om alle naties. Geen wonder, wanneer alle berichten uit het Vaticaan ons bevestigen, dat een geheel nieuwe activiteit tegen het separatistische racisme begonnen is.

Het is typerend, dat men de H. Vader van nationaal socialistische zijde verwijt, dat hij zich mengt in dingen, die door de wetenschap moeten worden uitgemaakt. Alsof het nationaal socialisme, voordat het de H. Kerk aanviel, ooit iets met wetenschap te maken heeft gehad! Geen enkele wezenlijke bewering van de nationaal socialistische wereldbeschouwing kan aanspraak maken op wetenschappelijke juistheid. Om van andere boeken nog maar te zwijgen, de „Mythus der XX. Jahrhundert" wordt tot op de huidige dag door ernstige geleerden als een pamflet beschouwd. Met fijne ironie heeft de H. Vader zelf reeds op deze beschuldiging geantwoord, toen hij sprak over de zeker niet anti-Duitse Tacitus. Deze grote historicus zag in begripsverwarring het begin van decadentie en barbaarsheid.

Nadat het nationaal socialisme de begrippen „God" en „positief Christendom" grondig verward heeft, tracht men dat nu met het ras.

Maar men heeft zijn meester gevonden in de nieuwe Syllabus van den Paus, in diens helderheid en wetenschappelijke fundering.

Paus Pius XI waakt en strijdt.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Aan de grote spanning in Europa is door Hitlers rede op Maandag l.l. te Neurenberg, nog geen einde gekomen.

Wat zal Hitler met Tsjecho Slowakije doen? Welke zullen de verklaringen zijn van Hitlers buitenlandse politiek in Tsjecho Slowakije?

En om als het ware de antwoorden op deze vragen te beinvloeden, waren Frankrijk en Engeland gemobiliseerd of er een oorlog op handen was.

De Franse vloot lag gevechtsklaar te Brest en de Engelse Homefleet was in de buurt van Schotland op manoeuvres, wat in de huidige situatie precies hetzelfde is, als wat we van de Franse vloot schreven.

Daarbij hadden België en Zwitserland al halve mobilisatiemaatregelen genomen aan de Duitse grenzen.

Al zal waarschijnlijk niemand wel gedacht hebben dat er oorlog komen zou, Hitler heeft toch wel kunnen bemerken, dat het de mogendheden ernst was.

En we geloven wel dat onder de druk deze gemobiliseerde legers, Hitler op de Neurenberger-partijdag of verschillende dingen niet heeft gezegd; of verschillende dingen anders.

We hebben althans gemeend een wrok te hebben kunnen horen in Hitlers rede tegen de Democratiën, die hem den dictator zulke boze parten speelden en nu meer op hun qui vive waren, als bij de inlijving van Oostenrijk.

En zo is dan de grote rede Hitler feitelijk voor allen een tegenvaller geweest.

Van te voren liepen er geruchten dat Hitler een plebisciet zou eisen voor de Sudeten Duitsers. En van Tsjechische zijde was al gezegd, dat men daar nooit aan toe zou geven. Hitler heeft deze eis dan ook niet gesteld. Duitsland zal zijn rechten verdedigen; het Sudetenvraagstuk is geen probleem, maar een recht; de Duitsers worden in Tsjecho Slowakije verdrukt en Duitsland kan dat niet toelaten; en in dergelijke algemene termen heeft de Führer zich uitgelaten.

Men is dus feitelijk nog even wijs als te voren en daardoor is de spanning niet verminderd. Want al worden de incidenten van Duitse zijde blijkbaar wel overdreven, een rustige toestand is het toch niet tussen Sudeten en Tsjechen.

Men weet dus niet wat we daar nog te wachten hebben.

Daarom is Sudetenland in staat van beleg verklaard.

De spanning is dus niet zoals de wereld verwacht had met Hitlers rede van Maandag verdwenen.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DUITSE TYRANNIE.

In een Duitse stad bij de Limburgse grens — schrijft men aan de Limb. Koerier — zat een verenigings-gezelschap genoeglijk samen en de leden lieten zich volgens Duitse gewoonte, het gerstenat goed smaken. Bij de zoveelste „Krug Bier" begon er stemming te komen in het gezelschap en waren allen „bruderlich vereint" Er kon dus niets gebeuren; aan tafel zaten „bruderlich zusammen" de verenigingsleden, vertelden onderling hun wederwaardigheden doorspekt met het onontbeerlijke jagerslatijn en er werd hartelijk gelachen. Zodoende kwam men tenslotte aan de onvermijdelijke „uientapperij" terecht. En „Witzen" vertellen is den Duister wel toevertrouwd.

Het bedoelde gezelschap was dus op echt Duitse manier gezellig bijeen en de president der vereniging die mede in het gezelschap was, was een der prettigste vertellers. Om zijn „Witzen" werd soms onbedaarlijk gelachen, mede onder invloed van het ruimschoots genoten gerstenat. De president had wederom het woord en zegt „Ja dames en heren, wij zijn eigenlijk allemaal hetzelfde, als een „Kottelett"; van buiten bruin en van binnen rood."

Het gehele gezelschap lachte hartelijk en men zou dus moeten denken dat het een geslaagde „Witz" was. Jammer genoeg was er een persoon in het gezelschap die deze „Witz" niet zo mooi vond en als „echte Nazimann" en „Philosoof" een diepere betekenis gaf aan het gesprokene. Hij stond dan ook geheel verontwaardigd op en zei tegen den verteller: „Mijnheer de president, denk aan uw woorden, die u thans gezegd hebt" en hij verliet terstond het gezelschap.

De president was geheel ontdaan en verbleekte, maar zei nog tegen den betreffenden persoon dat het toch slechts een „Witz" was en zeker niemand van het gezelschap iets anders zou denken.

In ieder geval was na het vertrek van den spelbreker de „Stimmung" weg en werden er geen „Witzen" meer verteld, er werd nog slechts gesproken over de raadselachtige woorden: „Mijnheer de president, denk aan uw woorden, die u thans gezegd hebt". Allen waren het er over eens, dat hij een flauwe kerel was om zo de „Stimmung" te bederven en men dronk nog een „halbe Liter" voor de schrik. Men behoefte echter niet lang meer te wachten op de oplossing van de raadselachtige woorden en de bedoeling ervan, want de „halve Liter" was nog niet leeggedronken of er hield een auto stil voor het lokaal en enkele Gestapomannen traden binnen en verzochten mijnheer den president even mee te gaan. Geheel ontdaan, doch overigens kalm, van geen schuld bewust ging de president mee.

En... men heeft tot heden van mijnheer den president niets meer gezien of gehoord.

Dit is en van de vele staaltjes van de „vrijheid" in het Derde Rijk.

VIER MAANDEN ZIJN VOORBIJ...

De vier punten van kardinaal Innitzer.

De Duitse correspondent van de „Catholic Herald" komt terug op de verklaringen, welke Kardinaal Innitzer op 6 April 1938 te Rome heeft afgelegd. Na vier maanden is het tijd om zich af te vragen, wat er geworden is van de vier punten, die door den Kardinaal geformuleerd werden.

1. Het eerste punt was, dat er niets aan het Oostenrijkse Concordaat zou veranderd worden zonder voorafgaande overeenkomst met de H. Stoel. In feite wordt noch de vrijheid van de Katholieke Actie, noch de vrijheid van de katholieke pers geëerbiedigd, en de nieuwe huwelijkswetten zijn een rechtstreekse schending van het meest essentiele vraagstuk van het Concordaat.

2. Het tweede punt was, dat de regering niet tussenbeide zou komen in het katholieke onderwijs en dat de rechten der ouders geëerbiedigd zouden worden. In feite worden de scholen gestadig op nationaal-socialistische leest geschoeid en de campagne voor de onderdrukking van de katholieke scholen is in volle gang.

3. Het derde punt was, dat alle propaganda tegen de Godsdienst en de Kerk verboden zou worden. In feite wordt grote propaganda gemaakt, om uit de Kerk te treden en talrijk zijn de vergrijpen tegen het Katholieke Geloof in de Oostenrijkse pers.

4. Het vierde punt had betrekking op het gebruiken van „alle moderne middelen" voor het prediken en de verdediging van het Katholieke Geloof en van de katholieke beginselen In feite zijn de nationaal-socialistische perswetten ook in Oostenrijk ingevoerd, waardoor alle confessionele invloed in de dagbladpers illegaal geworden is. Door andere maatregelen werd al spoedig bereikt, dat de nationaal-socialisten practisch het monopolie hadden van de „moderne middelen", die Kardinaal Innitzer bedoelde.

Wie critiek in het eigen kamp schuwt of verhindert, verdient de dank van den vijand.

Struycken en de Volkenbond

ACTUELE BETEKENIS VAN ZIJN BESCHOUWINGEN.

In een volle collegezaal werd onlangs de vraag gesteld, wie Struycken was geweest. Algemeen stilzwijgen — totdat iemand uit Utrecht, „een professor uit Utrecht", waagde te gissen.

Mr. B. M. Telders vangt met dit tekenende voorval zijn Gids-artikel over „Struycken en de Volkenbond aan". Wij hopen en vertrouwen, aldus Mr. Telders, dat de naam van den genialen jurist en staatsman — want staatsman was Struycken, al stond hij nooit zelf aan het roer — den Gids-lezer iets meer zegt dan het bedoelde gezelschap eerste jaarsstudenten. Van de beschouwingen van Struycken over de Volkenbond zegt Mr. Telders, dat deze ons op een door geen jurist of staatsman van heden te overtreffen wijze over de problemen, waarvoor wij vandaag zijn gesteld, inzicht en lering verschaffen.

Wij ontlenen aan het Gids-artikel, dat vele citaten uit het werk van Struycken zelf bevat, de volgende passages:

Het diepst heeft Struycken's doordringende geest de vraagstukken gepeild, die met de taak van de Bond samenhangen. Op dit gebied zijn zijne beschouwingen, goeddeels te Genève, in de boezem van de Bond zelf, voorgedragen, zonder weerga gebleven. Het is hier vooral dat hij behalve zijn juridisch vernuft ook zijn staatsmanschap bewijst. Steeds weer stelt hij zich voor ogen, dat alle internationale geschillen, zonder uizondering, voor tweeërlei principieel verschillende en náást elkaar geldige, hoezeer elkander uitsluitende, beschouwingswijzen vatbaar zijn: juridisch en historisch-politiek. Elk geschil, hoe belangrijk, hoe vitaal ook, laat zich als rechtsgeschil formuleren en als zodanig is het vatbaar voor een beslissing door onpartijdige en ter zake kundige rechters of arbiters. Doch elk geschil, hoe schijnbaar onbelangrijk, hoe minimaal ook, is tevens een belangen-geschil en beinvloedt als zodanig de verdere ontwikkeling van het staatsleven, d.i. de historie.

Er zijn geschillen bij welke dit laatste, politiek-historische aspect gering is. Het juridisch karakter overweegt dan en mèt de beslissing der rechtsvraag kan het geschil geacht worden uit de wereld te zijn. Doch er zijn ook geschillen, welker historisch-politieke betekenis de juridische zijde volstrekt overschaduwt. Juridisch geformuleerd zal er veelal zelfs van een „geschil" ternauwernood sprake kunnen zijn, zó duidelijk is het recht aan één zijde, doch de stuwende krachten in het staatsleven zelf drijven de staatslieden boven de juridische twistvraag uit. Het „right or wrong", my country" moge — al dan niet terecht — als specifiek Britse maxime gelden, in het leven van elk volk kunnen zich situaties voordoen, waarin naar die maxime en niet naar de rechtsregel wordt gehandeld. Dit zijn de „wezenlijke conflicten tussen de levensbelangen, de ontwikkelingsvoorwaarden der staten, die de kiem van de oorlog in zich dragen". „Ook al worden alle rechtskwesties aan het Hof onderworpen, de vrede zou daarmede niet zijn verzekerd, omdat tot oorlog drijvende motieven zich bewegen buiten het gebied van het internationale recht." „De oorlogen zijn altijd geweest een machtsstrijd niet ter beslechting van rechtsgeschillen, maar ter verdediging of bevordering van dynastieke of nationale belangen, met de belangen van andere volken in strijd en niet beheerst door het positieve volkenrecht". 1) Het gaat hier „om territoriale uitbreiding, om verkrijging van koloniaal gebied, voor de behoorlijke expansie van een volk nodig geacht, alles ten koste van andere volken; om bestrijding van voor de eigen welvaart noodlottig geachte concurrentie in het economische leven, een enkele maal om de handhaving of verbreiding van een bepaald politiek stelsel in het inwendige staatsleven e.d. Formeel was daar, zonder twijfel steeds een schending van de bestaande rechtstoestand, maar, evenals er in het inwendige staatsleven ogenblikken kunnen komen dat hervormingen, langs wettelijke weg niet te verkrijgen, met geweld moeten worden afgedwongen, ogenblikken, die ieder volk in zijn geschiedenis kent, zo zijn ook in de verhouding der staten tot elkander toestanden mogelijk, waarin geweld tot het aanbrengen van grote hervormingen noodzakelijk schijnt, indien deze niet met inachtneming van de geldende rechtsvormen zijn te bereiken.

De factoren, die in de jaren na de wereldoorlog de kiemen voor een volgende uitbarsting zullen leggen, somt Struycken met 'n verbijsterende helderziendheid op, en bijna altijd drijven zij naar territoriale veranderingen der staten, 't koloniale bezit der volken berust op niet anders dan op het toevallig historisch, meestal door geweld, gewordene; enig redelijk beginsel in zijne verdeling onder de beschaafde staten is niet te vinden; de koloniale volken zelven groeien op tot zelfbewuste naties, die straks hare eisen van staatsvorm en staatsverband zullen stellen; de bevolkingsaanwas is in de verschillende staten zeer ongelijk, voor het ene volk zullen straks zijn gebied, de economische hulpbronnen, die het bezit, te ruim zijn, voor het andere zullen zij veel te eng schijnen, zodat men naar expansie, het koste wat het kost, zal moeten uitzien; en het bolsjewisme met zijn internationale tendenzen opent voor dit geslacht een bron van strijd om de vorm van het interne staats- en economische leven over de gehele wereld, die een bron van oorlog kan worden tot bestrijding dier politiek bij andere volken."

Het nationaliteiten-vraagstuk, de koloniale kwestie, het zelfstandig worden van vroeger onderworpen volken, de bevolkingstoename in sommige staten, het grondstoffenprobleem, de activiteit en de bestrijding van het bolsjewisme... Slechts de door propagandistische noodzaak aangevuurde machtspolitiek der dictatoren ontbreekt, om de diagnose volmaakt te doen zijn!

We zagen echter reeds, dat elk geschil zich als rechtsgeschil èn als politiek geschil laat formuleren. Het komt er slechts op aan, op welke der beide, nimmer geheel afwezige, aspecten het accent val. Dit betekent, dat wa, voor den eiser een rechtsgeschil is, dus door hem voor een bindende beslissing vatbaar wordt gacht, voor den gedaagde zeer wel een zodanig politiek karakter kan dragen, dat hij de zaak met de uitspraak van het Hof niet afgedaan acht. Dit leidt ertoe, ook met het aanvaarden van obligatoire jurisdictie de grootst mogelijke voorzichtigheid in acht te nemen.

Op dit punt heeft Struycken blijkbaar echter in twijfel gestaan. Op 2 Maart 1919 schrijft hij nog, dat het de plicht der kleine staten is, met kracht ervoor op te komen, dat in de constitutie van de Volkenbond zonder voorbehoud tenminste de rechtsgeschillen aan de beslissing van een rechter worden onderworpen", doch later deinst hij voor een ongelimiteerde arbitrage-plicht, zelfs voor rechtsgeschillen, terug. „Ziet men niet voorbij," zo waarschuwt hij ruim een jaar later, „dat het internationale recht mag wagen deze beslissing over rechtsomtrent de grondgedachten zijner verdere ontwikkeling nog zo weinig overeenstemming bestaat, dat geen staat het mag wagen deze (beslissing over rechtsgeschillen, waar het gaat om zijn levensbelangen, over te laten aan een nog zo respectabel groepje oude heren, dat hier in de residentie, buiten de internationale politiek zijn leven slijt?" „En men vergete niet, dat men door overdrijving de gehele instelling van een internationaal hof in gevaar brengt.

De eerste maal, dat een der grote staten zal weigeren voor het Hof te verschijnen of zijn uitspraak op te volgen, is het gezag van het Hof gebroken en bouwt men het niet gemakkelijk weder op. „Men kan de grondgedachte onderschrijven, zonder Struycken's conclusie te aanvaarden. De obligatoire jurisdictie in rechtsgeschillen en het daaraan verbonden recht tot eenzijdige dagvaarding der wederpartij hebben zich in de laatste vijftien jaren als buitengewoon nuttige instellingen doen kennen, die niemand op het ogenblik gaarne weer zoude zien verdwijnen. Op dit punt is Struycken dus wel iets te voorzichtig gebleken. Doch men dient zich anderzijds niet te verhelen, dat in geschillen met overwegend politiek karakter verplichte rechtspraak en eenzijdige dagvaarding kunstmiddelen zijn, die, hoe nuttig voor de talrijke geschillen van geringer belang ook, de loop der historie niet zullen vermogen te keren. Onze eigen tijd heeft daarvan trouwens de bevestiging gegeven: de Wal-Wal-arbitrage tussen Italië en Abessynië was weinig meer dan een farce, een zinledige formaliteit, waarbij alle betrokkenen èn toeschouwers zich zeer wel realiseerden, dat het werkelijke drama zich niet in juridische vormen zou voltrekken.

Daartegenover kan men slechts dankbaar zijn, dat wijs beleid aan het Hof bespaard heeft recht te moeten spreken over de Duitse herbewapening, de wederbezetting van het Rijnland, de opzegging van het internationale regime van verschillende waterwegen, waaronder de Rijn, de al dan niet rechtmatigheid van de erkenning der Franco-partij als „wettige" Spaanse regering, het al dan niet voortbestaan van het keizerrijk Abessynië en zoveel andere zaken meer, die zich alle als „zuivere" rechtskwesties laten formuleren, doch waarbij zodanige formulering steeds het wezenlijk politieke element — d. i. juist dat element, waardoor het geval voor de historie van belang zal worden — zoude veronachtzamen. Dit heeft Struycken alweder even scherp gezien als treffend geformuleerd.

1) Niet door het volkenrecht beheerst: met de volkenrechtelijke solutie van zo'n conflict is het werkelijke geschil niet uit de wereld. (B. M. T.)

CURACAO.

Wat zal de Sportwereld nu doen voor het Sportpark?

Naar aanleiding van de begrotingspost van ƒ 75.000 voor het bouwrijp maken van de grond voor een sportpark, stelt de Beurs zeer terecht de vraag: Wat zal de Sportwereld doen met als inzet „Het Sportpark"?

Nadat de Beurs een vergelijking trekt met de uitgetrokken post voor de tentoonstelling in New York, die bijna even duur is, en op de noodzakelijkheid gewezen heef van een sportpark, schrijft het blad:

Er dient evenwicht te zijn, evenwicht vooral in wat wij doen op sociaal gebied. Een evenwicht ten aanzien van het sociale leven moet ook behouden blijven in het begrip van wat de overheid doet en van wat uit de bevolking zelf naar voren komt. Een bevolking, die alles van bovenaf krijgt, en die niet uit eigen krachten put, is au fond geen knip voor de neus waard en verslapt zienderogen en soms krijgt men op Curaçao het idee en wel speciaal als men enigszins meer op de hoogte is van de sportwereld, dat er teveel „cadeau" gegeven wordt en te weinig door centje na centje ter zijde te leggen „verworven" wordt. Als bijvoorbeeld alle leden van de C.V.B. eens per man en per jaar een rijksdaalder ter zijde legden, als contributie voor de Voetbalbond, dan zou men het geld, dat men thans heeft volkomen financieel gered zijn, terwijl men thans voortdurend met financiele moeilijkheden heeft te worstelen en als wij ons een ogenblikje indenken, dat alle leden van de C.V.B. per maand twee kwartjes zouden betalen, dan zou de financiele positie van de C.V.B. eenvoudig, zo deelde een op sportgebied vooraanstaand man ons mede, onvergelijkelijk zijn en zou onze voetbalbond een hechte financiele basis hebben, zo hecht, dat de voetbalbond zeker in staat zou zijn om een behoorlijke **„bijdrage te leveren voor een op te richten sportpark uit eigen kas".**

Als het Gouvernement het uitgestrekte terrein aan het Rif bouwrijp heeft gemaakt, als straks enige asfaltwegen van de Van Slobbeboulevard naar dit terrein afbuigen, dan is daar nog geen sportpark verrezen. Wel weten wij, dat de C.B.L.O. een veertigduizend gulden in kas heeft, veertigduizend gulden die bestemd waren voor de bouw van een zwembad, en wel weten wij ook met zekerheid dat dit geld althans aan het sportpark zal worden besteed, maar met evengrote zekerheid weten wij, dat dit bedrag te klein is om werkelijk iets behoorlijks te maken.

En het gevolg hiervan zal zijn dat men dan natuurlijk weer „bij het gouvernement moet aankloppen" en men zal niet schromen zover te gaan om te beweren, dat dit „absoluut overheidszorg" is, terwijl totaal vergeten wordt, dat de sportorganisaties in de eerste plaats en particulieren in de tweede plaats moeten bijdragen, een bijdrage die anderzijds de overheid weer stimuleert ook het hare te doen.

En zo lijkt het ons niet onmogelijk, dat in de komende tijden, wanneer de Staten deze post eventueel goedkeuren, het gehele sportleven op Curaçao zal worden geactiveerd met als inzet het „sportpark". De leden van de diverse sportorganisaties moet meer en meer het bewustzijn worden bijgebracht, dat je ook financieel iets over moet hebben voor de sport, die je beoefent. Het is niet onmogelijk om tegen Pinksteren bijvoorbeeld, of rond Kerstmis en Nieuwjaar, een sportmaand te beleggen, waarvan alle inkomsten ten goede komen aan de C.B.L.O. met de bedoeling deze gelden voor het sportpark aan te wenden. Het is niet onmogelijk om een competitie te houden tussen de beste clubs, waarvan het batig saldo ten goede komt aan het sportpark. Er zijn duizend manieren te bedenken om aan geld te komen, terwijl een van de zeer gebruikelijke manieren is om aandelen uit te geven laat ons zeggen van honderd gulden per stuk, en daarop een zekere rente te keren, terwijl men dan de overheid kan verzoeken, hirvoor in zekere zin garant te blijven. Wij behoeven niet alle methoden waarop men geld bijeen kan krijgen uiteen te zetten. Er zitten in het bestuur van de C.B.L.O. mannen genoeg, die competent zijn om deze methoden uit te denken en toe te passen. Het gaat er maar om, dat het nog mooier is als straks Curaçao een voorbeeldig sportpark krijgt, dat niet alleen door de overheid is bekostigd, doch dat tevens ten dele door sportorganisaties en burgerij zelf is bekostigd.

We zijn het roerend eens met deze beschouwingen van de Beurs. Mogen ze door de clubs in practische daden worden omgezet.

PERSBERICHT K.L.M.

Wij vernemen van de K.L.M. dat van de brieven, welke met de speciale vluchten van de „Troepiaal en de „Meeuw" heen en terug naar Miami en Paramaribo vervoerd zijn, een aantal nog steeds niet door afzenders is teruggehaald.

De gelegenheid tot in ontvangstname ten kantore der K.L.M., de Ruyterkade 3, is nog opengesteld tot uiterlijk 15 dezer.

Iedere hele of halve onwaarheid wreekt zich op de duur.

Zijne Excellentie de Gouverneur zal op Donderdag den 15den September 1938 geen audientie verleenen.

De Gouvernements-Secretaris
GRONEMEYER.

GOUDEN FEEST OP STA ROSA

Onder geweldige belangstelling is Zondag het eeuwfeest gevierd van de parochie van Sta Rosa. Niet alleen was de kerk tot de uiterste hoeken gevuld, maar **nog een minstens evengroot aantal gelovigen was tevreden met een staanplaats buiten.**

Een gelukkige omstandigheid was hierbij dat de zon achter de wolken schuil bleef.

De plechtige Pontificale H. Mis door Z. Hoogw. Excellentie Mgr. P. I. Verriet geschiedde met assistentie van den Hoog Eerw. Pater van den Elzen als presbyter assistens, de Paters Hegelsom en Gallé als troondiakens en de paters van Rooy en Hulsman als diaken en subdiaken der H. Mis, terwijl Pater de Bruyn als ceremonarius fungeerde.

Het koor der Fraters voerde op zeer verdienstelijke wijze de meerstemmige Misgezangen uit.

Bij de H Mis waren o.a. tegenwoordig Z. Exc. Gouverneur Wouters met familie, de districtmeester Hesseling met echtgenote en verschillende bestuursleden van de Niewindtstichting.

Bij de receptie na de H. Mis, welke plaats vond bij de school der Zusters, werd het woord gevoerd door een mannelijke en 'n vrouwelijke parochiaan en twee heel kleine kleuters van de school, die een aardige Hollandse samenspraak hielden.

Zijn Excell. de Gouverneur sprak in een kort woord zijn grote waardering uit voor het werk der missie, waarna de Pastoor Hegelsom, de autoriteiten dankte voor hun aanwezigheid, alsmede de parochianen voor hun medewerking aan het feest.

Het bleef de gehele dag druk rondom de kerk, zeer druk zelfs, tot des avonds om 6 uur het plechtige Pontificaal Lof begon, met assistentie van Pastoor Hegelsom en de buurtpastoors Tolenaar en Koenen.

Woder werden door de Fraters de **meerstemmige gezongen. Mgr. P. I. Verriet hield onder dit lof een feestpredicatie, waarin hij aan de hand van de geschiedenis der parochie tot dankbaarheid aanspoorde.**

De eenvoudige, maar sprekende verlichting van de kerk bleef nog 'n uurtje in de avond de mensen vasthouden om de kerk, waar de muziek van Santa Rosa, de stemming er in hield.

Het was een prachtig feest, wat de parochianen niet zullen vergeten.

De feestdag was voorafgegaan door een zeer goed bezocht triduum, wat gegeven werd door Pastoor Hagemans.

K.L.M. NIEUWS.

Drukte op Hato.

Verleden Zaterdagmiddag heerste er een bijzondere drukte op Hato Door het grote aantal passagiers moest er een extra vliegtuig naar Aruba worden ingesteld. Alle 3 machines, 2 lokale naar Aruba en 1 naar Maracaibo via Aruba, waren helemaal vol vertrokken, terwijl ze goed bezet naar Curaçao terugkeerden.

In het geheel werden op Zaterdag 17 passagiers vervoerd tussen Curaçao en Maracaibo en 46 tussen Curaçao en Aruba. Al is dit geen record, het toont toch wel aan dat het reizend publiek meer en meer gebruik weet te maken van het moderne luchtverkeer, dat de K.L.M. in deze plaatsen zo snel, zeker en met vertrouwen onderhoudt.

ALOE EN DIVIDIVI.

Over de kwestie daaromtrent aanhangig gemaakt door een Wijziging in de Algemene verordening I. U. en D. 1908., lezen we in het eindverslag van de Staten:

In de memorie van antwoord worden scherp onderscheiden:

1o. pogingen van het Bestuur om te voorkomen, dat het product aloe en dividivi van vreemde bodem voorgewend wordt herkomstig te zijn van Curaçaose bodem; en

2o. pogingen van het Bestuur om te voorkomen, dat de hier gevestigde producent zelf knoeit met het van Curaçaose bodem herkomstig product,

en medegedeeld, dat waar het Bestuursvoorstel slechts het hiervoor sub 1 geschetste doel betreft, het meent het door de afdelingen opgemerkte aangaande punt 2 thans te kunnen voorbijgaan.

De afdelingen waren hieromtrent algemeen een geheel andere mening toegedaan.

In het bijzonder het heffen van invoerrecht op dividivi zou dusdanige bezwaren voor de doorvoerhandel in dit product met zich brengen, dat men algemeen vreest voor verloop daarvan. Weliswaar **deelt het Bestuur mede, dat het, indien de handel blijk mocht geven daaraan behoefte te hebben, niet verzuimen zal voorschriften te geven, dat bewaking en opslag gratis kunnen geschieden. Maar 't is de vraag of er steeds voldoende ruimte zal zijn in de gouvernements-entrepots en dan blijven nog de vervoerkosten en de last.** Om de kosten te vermijden zou naar de mening van enkele zonder heffing van invoerrechten eenvoudig bepaald kunnen worden, dat de ingevoerde dividivi bewaakt moet worden, zonder meer. Doch ook dit systeem brengt overwegende bezwaren met zich. En waar de afdelingen van mening bleven, dat de voorgestelde maatregel ten aanzien van dividivi onnodig is, omdat de moeilijkheden door het Bestuur naar voren gebracht niet bestaan, daar de aanduiding „Curaçao" vóór dividivi geen plaats-, doch een kwaliteitsaanwijzing is, stelden zij algemeen voor het voorstel in te trekken.

Ook voor het voorstel ten aanzien van aloë bleef men geen redenen aanwezig achten, waarom men gaarne zag, dat het Bestuur het introk.

Blijft punt 2 hierboven ten opzichte van aloë.

Bij schrijven dd. 4 Juni 1938 No. 260 van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier gewerd de Staten een afschrift van een brief dd. 17 Mei 1938 van Beechams Pills Ltd. te St. Helens, Lancashire, gericht aan de Netherlands & Netherlands Indies Information Bureau te Londen, welks inhoud belangrijk genoeg is om ook ter kennis van het Bestuur te worden gebracht. Dit schrijven nu heeft de afdelingen versterkt in haar mening, dat de klachten betreffen slechte behandeling van de aloë ter plaatse: „incorrect evaporation" „malpractices" en de wijze van verpakking. Dit punt is voor de afdelingen dan ook het belangrijke en zij wilden dit onder 's Bestuurs bijzondere aandacht brengen, en vertrouwen, dat het wel doeltreffende maatregelen zal willen nemen om daarin verbetering te brengen. De gedachte aan oprichting van een gouvernements-centrale voor verwerking van de aloë verdient in dit verband wel overweging.

Intussen zouden de afdelingen algemeen gaarne inzage nemen van de bescheiden, waarin de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam in overleg met de afdeling Handelsmuseum van het Koloniaal Instituut aldaar heeft aangedrongen op het nemen van maatregelen. Ook zouden zij gaarne vernemen, waarom het Bestuur geen bepaalde gevallen van knoeierij kan mededelen.

De cijfers van uitvoer van dividivi in 1937 en het 1ste kwartaal 1938 door één scheepvaart maatschappij deden vermoeden, dat de totaaluitvoer over die perioden meer is, dan in de memorie van antwoord vermeld.

Met het s.s. COSTA RICA" dat dd. 19 Sepember alhier wordt verwacht, zullen o.m. de navolgende passagiers arriveren.

Fam. A. Caljouw, Fam. G. P. Mik, Mevr. J. E. S. Haayen en zoontje, Mej. Eise Eisma, Mej. M. E. S. van Nierop, Fam. Steenhuisen, D. J. Ruyter, A. W. van Kleeff, Fam. J. E. Spijers, Mevr. E. de Vuyst en 2 kinderen, Mej. Sara de Hartogh, Mevr. E. Holte en kind, Fam. Dirkmaat, Hr. W. A. de Vries en echtg., Fam. A. J. Boek, Mej. M. M .S. Rijnberg, Fam. D. Roetman, Fam. J. Westerink, I. D. Kuipers, Mej. M. A. Kraayenveld, Fam. C. M. van Wijngaarden, T. M. L. Heesackers en echtg., Fam. F. Bovens, J. von Berg en echtg., L. de Vos, G. Lugthart, N. J. Bartels, A. Th. Hagenaar.

C.V.B. PERS-COMMUNIQUE.

In Juli van dit jaar hebben, zoals bekend is, de wedstrijden plaats gehad tussen de vertegenwoordigende elftallen van de Surinaamse en de Curaçaose Voetbalbonden om de „Gouverneur van Slobbebeker", welke door Curaçao gewonnen zijn, waardoor de beker dus weer een jaar in het bezit blijft van de C.V.B.

Van de Surinaamse Voetbalbond heeft de C.V.B. een brief gekregen, waarin de S.V.B. zijn grote waardering uitspreekt voor de ondervonden behandeling in Curaçao. In het bijzonder is de S.V.B. vol lof over de Curaçaose Pers, die de meest sportieve verslagen van de wedstrijden heeft gegeven, waarbij niet alleen het C.V.B. elftal een goede beurt maakte, doch ook de verdiensten van het Surinaamse elftal volkomen werden erkend.

Ook over de houding van het Curaçaose Publiek, dat de wedstrijden bijwoonde, is de S.V.B. ten zeerste voldaan, waar beide elftallen, naar gelang van de prestaties, zonder onderscheid, werden toegejuicht en aangemoedigd.

De spelers ook zijn zonder uitzondering vol lof over de ondervonden behandeling, zowel op het veld als daar buiten.

Op verzoek van de S.V.B. wordt dan ook hierbij aan de Curaçaose Pers dank uitgebracht voor haar mooie, opbouwende verslagen, en aan het Curaçaose publiek voor zijn zeer sportieve houding bij de wedstrijden.

Zowel de C.V.B. als de S.V.B., hoopt, nu de vriendschappelijke ontmoetingen op voetbalgebied tussen Suriname en Curaçao hervat zijn, dat deze wedstrijden om de „Van Slobbe-beker" nog vele jaren mogen plaats vinden, op wederzijds terrein, hetgeen niet anders dan bevorderlijk kan zijn voor de vriendschapsbanden tussen de twee gebiedsdelen en voor de voetbalsport in beide landen.

BLADVULLING.

De laagste wezens zijn die mensen, die geen hoger belang kennen, dan hun eigen belang.

Liefde en eerbied voor Gods mooie natuur gaan meestal samen met goedheid voor den evenmens.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

In Tsjecho Slowakije doen zich talrijke incidenten voor: men schijnt van Duitse zijde thans te willen werken op een plebisciet.

De Sudeten hebben aan de Tsjechische regering een ultimatum gesteld om alle maatregelen tegenover de Sudeten in te trekken.

Hedennacht om 12 uur was dit ultimatum afgelopen.

Henlein heeft doen weten, dat verdere onderhandelingen tussen Sudeten en Tsjechische regering onmogelijk zijn.

In Frankrijk en Engeland blijft men doorgaan met mobilisatie-maatregelen. In Frankrijk is o.a. de export van bepaalde producten verboden.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

De ere-promotie van Hare Majesteit de Koningin tot Doctor Honoris Causa in de Economische Wetenschappen aan de Universiteit te Amsterdam was een indrukwekkende plechtigheid.

De Rector Magnificus, Prof. Frijda hield een redevoering, waarin hij uiteenzette dat de economische zorgen van ons vaderland ook de zorgen waren geweest van HM. Koningin Wilhelmina. De Senaat had hierom gemeend aan Hare Majesteit de hoogste eer te moeten verlenen en Haar een ere-doctoraat in de Economische Wetenschappen te verlenen.

In Haar antwoord zeide de Koningin dat zij dit ere-doctoraat als een hoge eer beschouwt. Trots is Hare Majesteit op het feit de Amsterdamse universiteit thans de Hare te kunnen noemen.

De plechtigheid werd bijgewoond door talrijke autoriteiten en vooraanstaanden uit de wetenschappelijke wereld.

De president van de Nederlandse Reders Vereniging Fontein bood in tegenwoordigheid van 31 leden aan de heren Fuerstner en Jolles en de Etat Major van de „Tromp" een blijk van dankbaarheid aan voor de bescherming der koopvaardijschepen door de Koninklijke Marine. Dit geschenk bestaat uit tafelzilver voor commandant en officieren, en uit een electrische radio-gramofoon voor de opvarenden. Vice admiraal Fuerstner aanvaardde dit geschenk met een woord van dank.

Het Alg. Handelsblad meldt dat als nasleep van de transactie van Sir Henri Deterding deze uit het landbouw crisisfonds een bedrag van *f* 132.000,— terugontving, en de betrokken firma's *f* 16.250,—. Minister Steenberghe gaf opdracht om de spek-exporteurs nogmaals *f* 13.750,— uit te betalen. Tussen de heren Colijn, Deterding en Steenberghe vinden verdere onderhandelingen over te betalen schadevergoeding plaats. Indien de heer Deterding genoegen neemt met de helft van het hem toekomende bedrag, zal deze nog *f* 75.000,— toucheren. Het Handelsblad meent dat de spekexporteurs nog recht hebben op een bedrag van *f* 27.500,—.

Het Departement van Waterstaat is voornemens om bij Velzen een autotunnel te doen bouwen onder het Noordzeekanaal. De bouw van een spoorwegtunnel hier wordt overwogen.

In verband met de Vrijdag opgekomen griepaanval moet H.K.H. Prinses Juliana enige dagen haar kamer houden.

Zaterdagmiddag vond in het Stadion van Amsterdam het grote huldigingsfeest voor Hare Majesteit de Koningin plaats. De Hoge Landsvrouwe was deze middag vergezeld van Prins Bernhard, daar Prinses Juliana wegens een lichte griepaanval verhinderd was de hulding bij te wonen.

Voor deze gelegenheid waren de Koningin met Prins Bernhard uitgereden in een blauwe caleche, terwijl het weder zo schoon is als in September maar mogelijk is.

Aan het stadion stond een erewacht opgesteld van de Amsterdamse vrijwillige Burgerwacht, Koningin en Prins werden ontvangen door den voorzitter en den secretaris van het huldigingscomité, de heren Trip en Vattier Kraane. De dochters van den sultan van Langkat, in de klederdracht van hun land, boden bloemen aan, n.l. orchideeën uit Langkat, aangevoerd door een der toestellen der K.L.M. Hare Majesteit onderhield zich enige tijd met de dochters van den sultan, waarna Zij zich naar de loge begaf.

Toen de Koningin en de Prins waren gezeten, ving de zanghulde aan, waarna 'n huldigingsballet werd uitgevoerd onder leiding van Yvonne Georgi. Daarna vond 'n uitstekend verzorgde historische opvoering plaats. Hierin kwamen o.a. voor Gijsbrecht van Aemstel, Jacoba van Beieren, Philips van Bourgondië. De grootste aandacht en het warmste applaus trok Willem van Oranje. Verder waren alle grote personen uit de geschiedenis en het Oranjehuis vertegenwoordigd. Alles was tot in de details verzorgd. Het geheel vormde een grootse hulding van Hare Majesteit de Koningin.

Gedurende de rit naar het stadion en tijdens de rijtoer na afloop der hulding werden Hare Majesteit en Prins Bernhard door het duizendkoppige publiek hartelijk toegejuicht.

Op 12 Sept. heeft H.M. de Koningin officieel afscheid genomen van Amsterdam. Op Haar weg naar het Station is Hare Majesteit de Koningin door duizenden op hartelijke wijze toegejuicht. In de koninklijke wachtkamer van het Centraal Station werd afscheid genomen van de autoriteiten.

Na het afscheid heeft de Koningin zich weer naar het Paleis begeven, vrijwel onopgemerkt door het publiek. Hare Majesteit verblijft enige dagen voor een niet officiele bezoek, daar Prinses Juliana in het paleis aan den Dam wegens een griepaanval haar kamer moet houden.

Tot den minister van Koloniën, den heer Welter is de schriftelijke vraag gericht of het bericht in „De Tijd" juist is, volgens welk bericht Surinaamse negers door een Amerikaanse film Maatschappij tot zekere onbeschaafde gewoonten en levenswijzen zouden zijn overgehaald, tegen een beloning in geld. Gevraagd wordt of de minister bereid is hiertegen maatregelen te nemen.

Maandagmorgen is de linker talinggoot van de Karimata gebroken. Daar deze onrepareerbaar is, werd besloten het werk te staken. De resultaten van het baggeren buiten het afgepaalde gebied rechtvaardigen het voortgaan met de werkzaamheden niet.

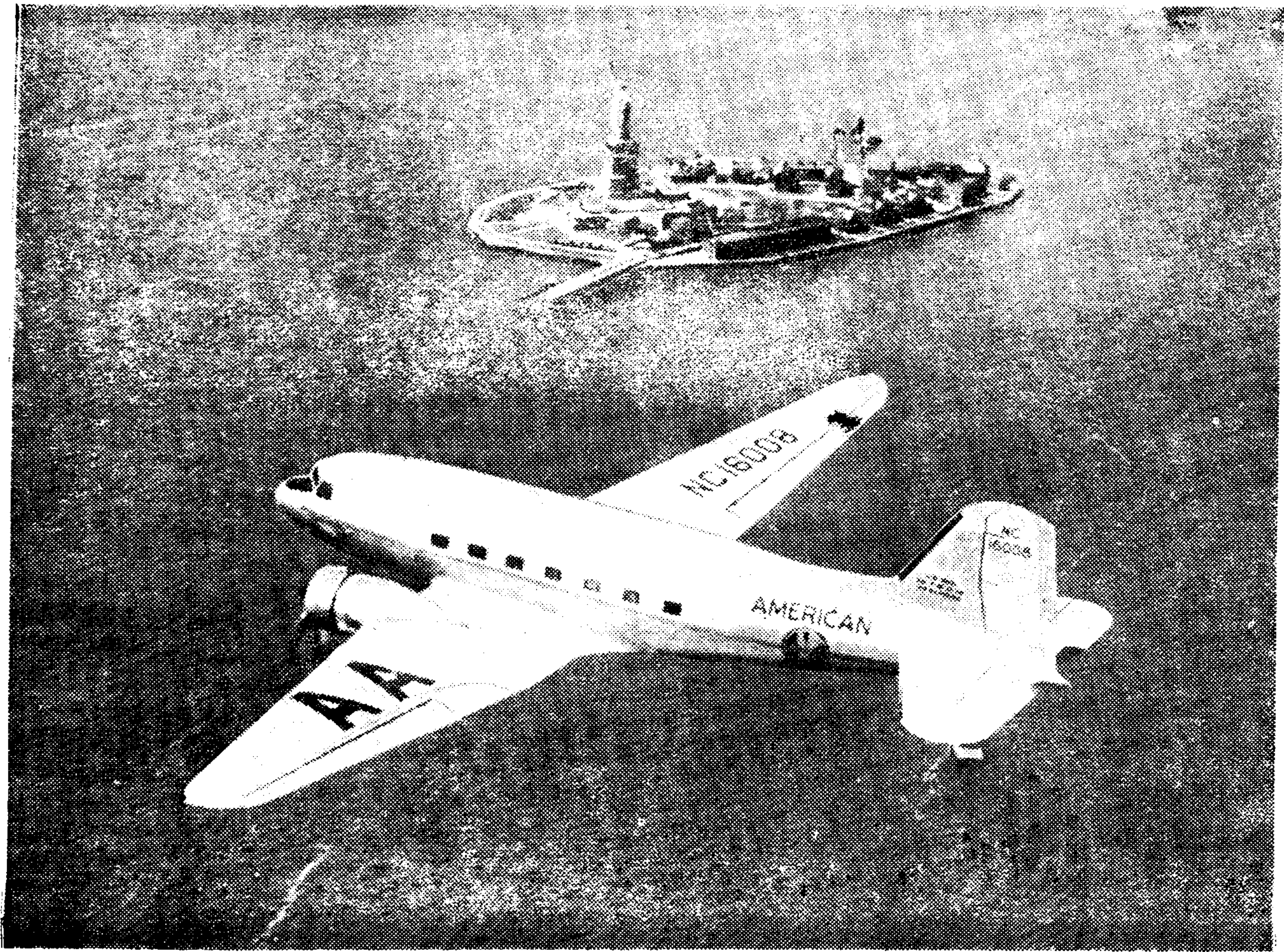
In technisch opzicht heeft de Karimata aan de hoogste eisen voldaan, doch een goud- of zilverschat bleek niet aanwezig.

SPORT.

Bleyerheide — NAC 1—3; Noad — Willem II 2—2; MVV — Longa 2—2; Eindhoven — Juliana 3—1; BVV — Roermond 2—2. De vriendschappelijke wedstrijd CVV — DFC eindigde in een 3—1 overwinning voor CVV; Ajax — DWS 8—0.

De eindwedstrijd om de zilveren bal, die tussen ADO — en Hermes DVS te Rotterdam plaats vond, werd door ADO me 4—2 gewonnen.

De vlieger Leegstra bereikte met een een Fokkertoestel een hoogte van 11.353 meter, waardoor het Nederlandse record met ruim duizend meter is verbeterd.

HET VRIJHEIDSBEELD VAN UIT EEN VLIEGMACHINE GEKIEKT. Een luchtfoto van het eiland Bedloe in de haven van New York met het vrijheidsbeeld, dat in verband met de Wereldtentoonstelling in New York gerestaureerd zal worden. De kosten hiervan bedragen een millioen dollars.

Aankomst en vertrek der schepen gedurende de maand September 1938.

14.	Ned.	El Libertador	La Guaira	Aruba—Mar.
14.	Eng.	Mataroa	Mar.—Aruba	La Guaira
15.	Duitsch	Mimi Horn	Southampton	Cristobal
15.	Duitsch	Waldtraut Horn	Pto Cabello	Pto Colombia
15.	It.	Fella		Cristobal
15.	Duitsch	Cordillera	Pto Cabello	Pto Colombia
16.	Ned.	El Libertrdor	La Guaira	Aruba—Mar.
16.	Ned.	Astrea	Maracaibo	Pto Cabello.

DE HOGE ROEPING VAN DEN MEDICUS.

Toespraak van den H. Vader bij een audiëntie voor geneesheren.

De Romeinse correspondent van de „Tijd" schrijft:

Zoals gemeld, heeft de H. Vader een honderdtal katholieke Romeinse medici, die enige tijd geleden retraite hield in audiëntie ontvangen en tot hen een toespraak gehouden, waarin hij enige gedachten over hun beroep ontvouwde. In verband met 't feit, dat zij uit de retraite kwamen — een balans van het verleden en een begroting voor de toekomst, zo karakteriseerde Z. H. de retraite — zeide de H. Vader, dat de aanwezigen zich zelf, n.l. hun eigen zielen gecureerd hadden, zodat niemand hun spottend kon toevoegen: „Medice, cura te ipsum."

Het leven van een medicus kom werkelijk een weinig overeen met het martelaarschap. De Paus heeft meermalen in tegenwoordigheid van medici kunnen constateren, dat, speciaal op een bepaalde leeftijd, de verantwoordelijkheid, welke zij op zich genomen hebben zeer zwaar op hen drukt. Zij weten nooit, wanneer, waar en hoe dikwijls zij geroepen zullen worden, maar als zij geroepen worden, dan is het altijd om de vermoeiende plicht te vervullen anderen in hun smart bij te staan.

De zieken echter zullen de bijstand van den medicus overvloediger, zachter, weldadiger ondervinden, naarmate in de ziel van den medicus het geestelijk medicijn dieper is doorgedrongen.

Wanneer de H. Vader het leven van den medicus vergeleek met het martelaarschap, dan gebeurde dat niet met een gevoel van medelijden, maar met een gevoel van bewondering, om niet te zeggen van jaloersheid. Het is altijd groot en glorierijk voor het goede te werken. Het grootste is hij, die zijn bloed geeft voor de waarheid. Maar ook het martelaarschap van den medicus is groot. Zijn leven is het iedere dag op te komen voor het goede. En met dat leven roept hij een pagina van het H. Evangelie op, goddelijk in haar beloften en in haar troost. Het is een pagina, waarin de Goddelijke Meester, als het ware vooruitloopend op het uur der Goddelijke gerechtigheid, welke aan allen de naam, de kwalificatie en de schatting zal geven, welke zij verdienen, spreekt van hen, die aan Zijn rechterhand geplaatst zullen worden: „Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht" — zo zullen deze geprezen worden. En wanneer zij zullen vragen: „maar wanneer is zulks dan geschied?" — zal Onze Heer antwoorden: „Wat gij den minste der Mijnen gedaan hebt, dat hebt gij aan Mij gedaan".

Jaloers wenste de H. Vader de aanwezige medici geluk met de wijze, waarop zij hun eeuwig heil voorbereiden.

MALARIA, DE GROOTSTE VERNIELSTER.

De berichten omtrent de verschrikkelijke malaria-epidemie, welke het eiland Ceylon onlangs getroffen heeft, liggen ons nog vers in het geheugen. Dagelijks lazen wij van honderden sterfgevallen, van duizenden zieken, van overvolle ziekenhuizen, waarvan het grootste deel van het personeel ook was aangetast door deze moordende ziekte; van overwerkte doktoren en verplegers en van dreigende Kinine-tekorten.

Maar de meeste krantenlezers zullen niet geweten hebben, dat deze epidemie niet zonder precedenen was, maar dat zij sinds eeuwen om de paar jaar terugkomt en dood en verderf zaait onder de bevolking.

Als men de kaart van Ceylon bestudeert, valt het op, dat slechts de Zuid-West zijde van dit schone en vruchtbare eiland dicht bevolkt is en dat de bevolking steeds schaarser wordt hoe Noordelijker men komt. En toch is het noordelijk- en middengedeelte van Ceylon niet altijd zo verlaten geweest. Daarvan getuigen de zeer uitgebreide en prachtige ruïnes van de z.g. verloren steden, die verspreid liggen in de dichte tropische wouden. Vele van de steden, tempels en irrigatie-werken, die in de loop der eeuwen vergeten en verloren waren en welke men in de vorige eeuw weer gedeeltelijk heeft opgespoord, dateren van vóór de christelijke jaartelling en bewijzen, dat er in die vervlogen tijden een grote beschaving en hoge cultuur heerste. De reusachtige tempels van steen en graniet zijn gebouwd in een stijl, die verwant is aan die van de beroemde Boeroeboedoer op Java. De paleizen waren uitgestrekt en fraai versierd met beeldhouwen schilderwerk en één van de grootste reservoirs, die men had aangelegd terwille van de rijstbouw, had een capaciteit van 14 millioen kubieke meter en een omtrek van 17 km.

De rijstbouw was de voornaamste bron van welvaart en tevens (wat zo tragisch is) één van de oorzaken van de ondergang van dit schone tijdperk. Immers, zij kan in hoge mate in haar sawah's het voorttelen van muskieten bevorderen.

Omstreeks de 12de eeuw deden Brits-Indische volksstammen herhaalde invallen in Noord-Ceylon en brachten de Malaria, die onder de Ceylonnezen die nooit met deze infectie in aanraking waren gekomen, grote slachtingen aanrichtte. Spoedig werd zij een volksziekte, welke de kinderen in de wieg dodde of hen voor het leven zwak en ziekelijk maakte. De bewoners verlieten langzamerhand hun geïnfecteerde steden en trokken naar het Zuiden op zoek naar gezondere woonplaatsen.

De steden, tempels en irrigatie-werken vervielen, het tropisch oerwoud overwoekerde hen in weinig jaren en daar ieder dit gebied meed, vergat men in de loop der tijden hun bestaan en werden zij tot een legende.

Maar de malaria ging helaas niet mèt de steden verloren. Die trok mee naar het Zuiden en vestigde zich daar blijvend. Weliswaar woedt zij daar niet zo hevig als in het Noorden, maar zij is niettemin een altijd-durend gevaar voor de gezondheid en de welvaart der bevolking, zoals de jongste epidemie weer eens overtuigend bewezen heeft. Het enige lichtpunt is, dat men tevens weer heeft kunnen vaststellen, dat men in de KININE een souverein middel tegen deze ziekte bezit.

Bovendien is door de **Korte Kininekuur** waarbij gedurende 5—7 dagen dagelijks 1—1.3 gram kinine wordt ingenomen, de behandeling zeer vereenvoudigd en vooral veel goedkoper geworden, daar nakuren niet worden gedaan, doch eventuele recidieven op dezelfde wijze worden behandeld.

M. Ned. no. 17.

CHOLERA.

Zoals reeds zo vaak voorgekomen is, wordt ook dit jaar de Brits-Indische bevolking weer geteisterd door een geweldige cholera-epidemie, die al meer dan tienduizend slachtoffers ten grave gesleept heeft.

Cholera is voor de Nederlanders slechts een klank geworden, dank zij de vergevorderde gezondheidsmaatregelen, die in Nederland en in onze overzese bezittingen genomen zijn. De waarde hiervan beseft men echter eerst, wanneer men in Brits-Indië vertoeft, waar jaarlijks duizenden het slachtoffer van deze vreselijke ziekte worden. In de maanden Mei en Juni met hun soms tot 120 gr. F. oplopende temperaturen brengt deze ziekte vaak een ware verwoesting teweeg onder de bevolking. En geen wonder, want de hygiënische toestanden zijn daar in de binnenlanden nog verre van modern. De afwatering is er meestal bijzonder slecht en de vuile poelen en plassen vormen ideale broedplaatsen voor de gevreesde bacillen.

Men kan zich dan ook wel voorstellen, dat de Cholera-epidemieën in vroeger tijden nog veel grotere verwoestingen aanrichtten. Overigens ligt de geschiedenis van de Aziatische cholera vóór 1871 nagenoeg in het duister. Toch komen in de oude Sanskrit-geschriften reeds mededelingen omtrent deze ziekte voor, waar ze aangeduid wordt met de naam „mahamari", wat zoveel als „grote dood betekent. Eerst uit de voorlaatste eeuw wordt aangaande de cholera het een en ander meegedeeld, wat als waar aangenomen kan worden. Het is bijvoorbeeld wel zeker, dat de cholera van 1768 tot 1771 te Pondicherry en omstreken gewoed heeft, waarbij 16.000 mensen overleden. In 1783 heerste de gevreesde ziekte aan de bovenloop van de Ganges en eiste er binnen 8 dagen 20.000 slachtoffers. De eigenlijke geschiedenis van de cholera begint feitelijk pas, wanneer zij zich over geheel Voor-Indië verbreid heeft, om zich dan allengs over alle bewoonde delen van de aarde uit te strekken.

In de vorige eeuw woedde immers deze ziekte ook regelmatig in Europa. In 1821 kwam zij uit Bombay naar de Oostkust van Arabië, vandaar langs de Perzische Golf naar de Euphraat en verder naar Perzië. In korte tijd waren nu ook Palestina en Syrië aangetast en in 1832 had zij te Astrakan Europees grondgebied bereikt. Reeds in dat zelfde jaar werd Duitsland door een cholera-epidemie aangetast, terwijl ook Frankrijk er niet voor gespaard bleef. Gewoonlijk werd de ziekte door het scheepsvolk overgebracht, zodat het vanzelf spreekt, dat ook Nederland er niet voor gespaard bleef. Omstreeks de jaren 1849 en 1850 werden er in Nederland duizenden mensen weggerukt, terwijl ook het jaar 1867 talloze slachtoffers maakte. Door de steeds toenemende gezondheidsmaatregelen verdween de ziekte langzamerhand uit Europa en in 1894 en 1895 deden zich nog slechts hier en daar enkele gevallen voor.

Geheel anders echter in Brits-Indië, waar men vooral in het binnenland op het gebied van hygiëne nog geen grote vorderingen gemaakt heeft. Gebrek aan zuiver drinkwater, en slechte afwatering en een vuile behuizing zijn de grote veroorzakers van deze ziekte, waarvoor de bevolking vanzelfsprekend zeer bevreesd is. De arme Hindoebevolking brengt dan ook zware offers aan de godin „Kaly", de godin der cholera.

Deze monsterachtige vrouw, met twee paar armen, abnormaal hoofd, slagtanden, loshangend haar en misvormde voeten, komt, zo vertelt de bevolking, als het donker wordt, uit haar hol. Wie zij achterhaalt, is ten dode opgeschreven. Vandaar dan ook de ontelbare offers om haar maar gunstig te stemmen. Wanneer dan ook in een dorp een groot deel van de bevolking overleden is, gaan de overgeblevenen over tot een offerfeest voor de godin. Er wordt vee geslacht — geiten en schapen — of kippen, waarna het vlees, met gele rijst en bloemen, wordt neergelegd rond haar beeld of haar denkbeeldige woonplaats. In de nabijheid wordt ook een vuurtje aangelegd. De deelnemers drinken dan „toddy", een kwaadaardige likeur uit palmsap verkregen, die de gebruikers spoedig in een soort delirium brengt. In deze toestand verklaart één der vrouwen zich bezeten door de „Kaly-geest"; zij trekt haar haren los, begint wild te dansen, spert de ogen wijd open, gilt en blaast, kortom, ze wordt een ware furie. Ten slotte valt ze uitgeput op de grond neer en deelt de belangstellende omstanders dan mee, wat er aan de godin geofferd moe worden, om haar vriendschappelijk te stemmen.

Bij het bestuderen van deze ziekte valt het onmiddellijk op, dat zij zich steeds op dezelfde wijze vertoont, zich liefst langs waterwegen voortplant en met een eigenaardige hardnekkigheid aan bepaalde streken de voorkeur geeft. Intussen is de ziekte niet besmettelijk op een wijze als pokken of roodvonk, waar reeds aanraking der huid de ziekte kan overbrengen; de smetstof der cholera moet men zoeken in de ontlaste stoffen der lijders en aan Robert Koch is het te danken, dat wij de „choleravibronen" zoals men de verwekkers noemt, als zodanig beschouwen.

De ziekte heeft meestal een vreselijk verloop. De lichte gevallen verlopen als een eenvoudige cholera-diarrhee, waarbij echter door het grote vochtverlies een haast onlesbare dorst optreedt. Een reeds wat ergere graad van de ziekte wordt chloreline genoemd, waarbij alle verschijnselen heftiger optreden; de echte cholera heeft meestal de dood ten gevolge. De patiënt voelt zich mat en rillerig, heeft overal pijn, hij begint heftig te braken, zijn gezicht vervalt en een inwendige hitte veroorzaakt een vreselijke dorst. Langzamerhand wordt de huid rimpelig, handen, voeten en oren en verder het gehele gelaat wordt zwart, terwijl de patiënt 'n vreselijke stank verspreidt. In de regel blijft het bewustzijn ongestoord, al verkeert de zieke vaak in een apathische, eenigszins versufte toestand. Gelukkig maakt de dood meestal na 24 uur een einde aan het lijden.

Natuurlijk is tegen deze ziekte wel het een en ander te doen, zoals onderhuidse inspuitingen, het toedienen van bepaalde geneesmiddelen, maar het spreekt vanzelf, dat, wanneer de ziekte zich zo plotseling over een grote streek verspreidt, hiertegen weinig of niets gedaan kan worden, vooral wanneer die streek ver van de beschaafde wereld gelegen is. Er zullen dan nog wel jaren overheen gaan, eer men er ook in Brits-Indië in geslaagd is, een einde aan de epidemiën te maken, die het land er van tijd tot tijd verontrusten. Gezondheidsmaatregelen zijn daarvoor een eerste vereiste en zover is de Britse bevolking voorlopig nog niet. De Engelsen kunnen, wat dat betreft, nog heel wat goed werk verrichten.

MISVERSTAND.

Misverstand beheerst de meeste levens. Misverstand heeft van elkander verwijderd: ouders en kinderen, broeders en zusters, echtgenoten, die voor elkander geboren schenen.

Misverstand heeft van elkander verwijderd: vrienden, die elkander het leven hadden kunnen verwarmen en wier samenwerking grote dingen tot stand had kunnen brengen.

Laat uw hart rusten in Hem, die het gevormd heeft; Hij alleen kan het met geluk verzadigen.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
S.U.B.T.	4	4	0	0	9	0	8	2.—
Jong Holland	4	4	0	0	17	3	8	2.—
Feyenoord	4	2	1	1	9	4	5	1.25
R.C.C.	5	2	2	1	9	3	6	1.20
Asiento	4	1	2	1	8	6	4	1.—
Hercules	4	1	2	1	2	5	4	1.—
Scherpenheuvel	5	1	2	2	3	6	4	0.80
Transvaal	6	0	3	3	6	12	3	0.50
Hollandia	6	0	0	6	2	26	0	0.—

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Asiento 2	2	2	0	0	4	1	4	2.—
Jong Holland 2	4	3	1	0	16	3	7	1.75
Hercules 2	3	2	0	1	5	5	4	1.33
S.U.B.T. 2	4	1	3	0	5	4	4	1.25
Scherpenheuvel 2	3	1	1	1	6	5	3	1.—
R.C.C. 2	5	1	1	3	8	8	3	0.75
Feyenoord 2	4	1	0	3	9	16	2	0.50
Transvaal 2	2	0	0	2	2	6	0	0.—
Hollandia 2	1	0	0	1	0	5	0	0.—

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Atletico	2	2	0	0	6	0	4	2.—
Jong Curaçao	4	3	1	0	7	2	7	1.75
D.C.C.	3	2	0	1	6	2	4	1.33
Arsenal	3	2	0	1	3	5	4	1.33
Hilversum	5	1	2	2	3	4	4	0.80
Sparta	2	0	1	1	2	4	1	0.50
Atlantico	3	0	1	2	1	4	1	0.33
Be Quick	4	0	1	3	0	7	1	0.25

Junior-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
R.C.C.	1	1	0	0	4	2	2	2.—
Scherpenheuvel	1	1	0	0	1	0	2	2.—
S.U.B.T.	1	0	0	1	2	4	0	0.—
Hercules	1	0	0	1	0	1	0	0.—
Jong Holland	0	0	0	0	0	0	0	0.—

De verenigingen: Asiento, Feyenoord, Hercules, Scherpenheuvel, S.U.B.T., Transvaal, Be Quick en Sparta verbeuren een boete van ƒ 2,50 ingevolge Art. 8 sub 5 R.C.W.

DE VERENIGINGEN WORDEN EROP GEWEZEN, DAT DE LEDENLIJSTEN OVER HET TWEEDE HALFJAAR, UITERLIJK OP DE 24ste SEPTEMBER 1938 IN HET BEZIT MOETEN ZIJN VAN DEN TWEEDEN SECRETARIS, G. P. MEURS, NED. IND. GAS. MIJ.

HET BESTUUR

LUCHT MANOEUVRES IN ENGELAND. Een foto van de uitgebreide lucht manoeuvres in het Zuiden van Engeland, waar honderden vliegmachines aan deelnamen. Drie kanonniers uitgerust met parachutes en gasmaskers zien we hier.